

PIKTOGRAFIA - Rozwijanie umiejętności posługiwania się językiem symbolicznym w edukacji z zakresu nauk matematycznych z zastosowaniem piktogramów Asylco

Scenariusz warsztatu 8
GDZIE JEST MOJA PARA
CZYLI
O KLASYFIKOWANIU I NIE TYLKO

Cele:

- wzbogacenie warsztatu zawodowego uczestników w obszarze rozwijania matematycznych umiejętności dzieci
- zwrócenie uwagi na sens i potrzebę motywowania uczniów do uczenia się matematyki
- analiza możliwości jakie daje stosowanie podczas pracy z dziećmi różnorodnych form pracy, w tym matematycznych zabaw ruchowych
- zapoznanie uczestników ze sposobem pracy z e-pakiem *Gramy w piktogramy*, w szczególności z serią scenariuszy zajęć pt. *Gdzie jest moja para?*

Pomoce:

- piktogramy z wydrukowane z e-pakietu
- nalepki samoprzylepne
- blutack
- flipchart, mazaki
- biały papier A4 (50 kartek)
- szpilki lub spinacze

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Człowiek - najlepsza inwestycja

Przebieg warsztatu

1. Każdy uczestnik wybiera jeden piktogram i przypina go z przodu. W ten sposób mamy dwadzieścia kilka ruchomych obrazków.

Formułujemy polecenia:

- ✓ *Uwaga! Łączymy się w pary tak, aby oba obrazki z pary były do siebie podobne. No właśnie, co to znaczy, w tym wypadku, obrazki podobne do siebie? Każda para ustala, dlaczego ich obrazki są podobne.*

Po połączeniu się w pary uczestnicy wyjaśniają, na czym polega podobieństwo ich obrazków. Łączenie to możemy powtórzyć kilka razy, prosząc, aby za każdym razem powstały inne pary.

- ✓ *A teraz łączymy się w pary tak, aby to, co obrazki przedstawiają jakoś do siebie pasowało, było z sobą związane. Czy to jest takie samo polecenie jak poprzednio czy inne? Dlaczego? ... I trzeba będzie wyjaśnić, co łączy treść tych obrazków.*
- ✓ *Teraz obrazki mają być jak najmniej do siebie podobne. ...*

Ponownie warto kilkakrotnie powtórzyć łączenie w pary.

Ruchome obrazki możemy wykorzystać do sformułowania różnych zagadek, np. typu:

Kto (co) tu pasuje?

Prosimy trzy, cztery osoby, aby ustawiły się w rzędzie obok siebie, dobierając je zgodnie z jakąś cechą ich obrazków, np. owoce, rzeczy czerwone, zabawki, ... Następnie pytamy, o to, kto tu jeszcze pasuje?

Jak je dzielić?

Kolejni uczestnicy pojedynczo są przydzielani do jednej z dwóch grup, zgodnie z jakąś regułą związaną z ich obrazkami, np. owoce i reszta, albo coś co rośnie i reszta, albo ...; zadaniem uczestników jest odgadnąć, jak robiony jest podział; jeśli ktoś już wie, to mówi: WIEM, po czym demonstruje to, dołączając do właściwej grupy obrazków.

Możemy także odwoływać się np. do cech słów opisujących obrazki, np. w nazwach tych przedmiotów występuje a, ale pamiętajmy, że tego typu relacje są znacznie trudniejsze do zauważenia.

To do tego, jak to do ...

Prosimy trzy osoby, np. z jabłkiem, gruszką i marchewką; jabłko ma się tak do gruszki, jak marchewka do czego?, co tu pasuje jako czwarty obrazek?

Stopniowo podnosimy poziom abstrakcji związku pomiędzy treścią wykorzystywanych obrazków, np. talerz ma się tak do jabłka, jak półka do ...

2. Każdy uczestnik na nalepce zapisuje jakiś wyraz. Wyrazy mogą być zupełnie dowolne. Formułujemy polecenia podobne jak poprzednio:

- ✓ *Łączymy się w pary tak, aby oba wyrazy w parze były jakoś do siebie podobne. I od razu ustalacie w parze, na czym polega to podobieństwo.*

- ✓ *A teraz tworzycie takie pary, żeby te wyrazy, to co one znaczą, jakoś się z sobą łączyły. Na czym polega ten związek?*
- ✓ *Żeby były jak najmniej podobne. ....*

3. Uczestnicy mają piktogramy z liczbami od 1 do ilość uczestników. Powtarzamy serię ćwiczeń.

Uwaga! Łączymy się w pary tak, aby:

- ✓ *Jedna liczba była o 2 większa od drugiej, ...*
- ✓ *Jedna liczba była o 2 mniejsza od drugiej, ...*
- ✓ *Suma liczb była równa 18, 24, ...*
- ✓ *Różnica liczb była równa ...*
- ✓ *Iloczyn liczb w parze był większy niż ...*
- ✓ *...*

Uwaga! Łączymy się w trójki tak, aby:

- ✓ *Suma liczb była równa 30, ...*
- ✓ *Jedna liczba była różnicą obu pozostałych, ...*
- ✓ *...*

4. Tym razem każdy uczestnik ma albo nalepkę (kartonik) z jedną cyfrą (od 0 do 9), albo z kleksem:

Dobrze by było, żeby piktogramów z cyframi było około dwa razy więcej niż z kleksami.

Można rozważyć wariant, że jest ich tyle samo i każda para składa się z cyfry i kleksa.

- ✓ *Uwaga: Łączycie się w pary, ale tak, aby w parze nie było dwóch kleksów. Zrobione?*

Ustawcie się w parze obok siebie – tak, żebyśmy wszyscy się widzieli.

Tworzycie teraz jakąś liczbę dwucyfrową. Jeśli nie macie kleksa, to wiadomo, jaka to liczba. A jeśli jest kleks, to zakrywa on cyfrę pod nim napisaną i nie wiemy, co tam jest.

No to zobaczmy, czy wiecie, jaką liczbę dwucyfrową tworzycie. Każda para ustala jak najwięcej własności swojej liczby.

Uwaga. Liczby na pewno większe od 50 ręką do góry. Gdzie są dziesiątki? A gdzie jedności? ...

- *A teraz liczby dwucyfrowe, czyli pary!, łączą się tak, aby suma dwóch liczb była większa od 100. ...*

5. Podsumowanie zajęć. Miniwykład o tworzeniu sytuacji realistycznych dla dziecka i wykorzystywaniu ich do budowania przez uczniów struktury swojej wiedzy matematycznej.